

Въ Новый Завѣтъ тѣ сж наречени *Епископи* (надзиратели, прѣдставители) или *Прѣзвитери* (старци) зашто-то въ пѣрвж-тж Апостолскж цѣрквж тѣзи имена бѣхж равнозначителни и само послѣ направихж различіе между епископы-тѣ и прѣзвитеры-тѣ. Но и учителска-та длѣжность въ онова врѣме не е была още до толгози строга отличена, зашто-то въ Христіанскы-тѣ общины често ся намѣрвахж извѣнрѣдни духовны дарбы, а именно даръ пророчества т. е. способность-та въ говореніе-то за Божественны-тѣ работы, чрѣзъ Св. Духа. Мжжіе кои-то имахж този даръ наричахж гы *Пророци* (Дѣян. 13; 1. 1 Кор: 14; 1.) Дарбы-тѣ, както и откровеніе-тѣ на тайны нѣща; говореніе на чюжды языци; лѣкуваніе на болны-тѣ праваніе на чюдеса и проч: (1. Кор. 12.) често; ся посрѣщихж въ пѣрвы-тѣ Христіанскы общества, нѣ особенно въ Коринѣъ, и послужихж за да обѣрнжть вниманіе-то на Іудей-тѣ и язычници-тѣ върху христіанство то и за да гы придобье.

Нѣ и Христіанска-та цѣрква ся нуждаеше отъ таквызы извѣнрѣдны утвържденія въ вѣрж-тж, зашто-то врѣме-то въ кое-то тя ся наслаждаваше отъ спокойствіе-то отъ вѣнъ за вѣтрѣшно-то си подкрѣпяваніе было кратко; понеже въ 64 год. подиръ Христа, почнж рѣдѣ-тѣ на гоненія-та на Христіяни-тѣ отъ странж на язычници-тѣ, кои-то съ малкы и по-голѣмы прѣкращенія ся повторихж до четвърто-то столѣтіе, и отъ кои-то обыкновенно ся броятъ десять главны. Пѣрво-то гоненіе ста-